(*c*) whether they are aware that it is being encroached by the adjacent land owners making it unfit for any purpose for which a canal should be used ; and

(*d*) whether any annual maintenance is done for the improvement of the same ?

Mr. I. C. Chacko : (*a*) Yes.

(*b*) It is useful for agricultural purposes.

(*c*) No.

(*d*) No.

Irrigation tanks.

92. * **Mr. G. Narayana Iyer** (*Nominated*) : Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing :

(*a*) the total number of existing irrigation tanks in each of the following Taluks, Parur, Kunnattunad and Muvattupuzha ;

(*b*) the number of such tanks in each of the said taluks which are now fit for purposes of irrigation and which are not fit for irrigation ; and

(*c*) how long is it since such tanks are in an useless condition ?

Mr. I. C. Chacko : (*a*) (*b*) and (*c*) *Statement furnishing the information is laid on the table.

Mr. G. Narayana Iyer : With reference to the answer to part (*c*), may I know from the member the total area of the tanks which are now not fit for irrigation ?

Mr. I. C. Chacko : The total number is available, but the area is not.

Mr. G. Narayana Iyer : May I know what will be the extent of paddy fields that could be irrigated if the tanks are renovated ?

Mr. I. C. Chacko : That information is also not available.

Mr. G. Narayana Iyer : May I know what will be the total expenditure for making the tanks fit ?

Mr. I. C. Chacko : Some of these tanks are already registered in the name of private individuals so that it is not possible to give any estimate.

Mr. K. G. Narayana Panicker : May I know from the honourable member whether the department was consulted before the registry of these tank beds ?

Mr. I. C. Chacko : These registries were made several years ago and I cannot say whether the department was consulted then.

**Vide* Appendix III page 533.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Appendix I.

Vide **Answer to Question No. 74.**

Kuttapuzha Canal.

Year.	Budget grant	Expenditure.	Remarks.
1115	8,000	677	
1116	24,000	8	
1117	10,000	1748	
1118	10,000	...	
1119	12,000	... *	*Can be furnished only after the supplemental accounts are closed.

Appendix II.

Vide **Answer to Question No. 80.**

In April 1940 the Travancore University Muslim Endowment Committee promised an Endowment of Rs. 50,000 for the purpose of encouraging Islamic Studies in the University. The President of the Committee remitted by instalments the endowment promised and the payment was completed by the end of January 1943. In addition to the Rupees 50,000 paid by the Committee, a sum of Rs. 50,000 was paid by Government as their contribution. There is thus a sum of Rs. 1,00,000 under this endowment.

At the suggestion of Rajyasevapravina Khan Bahadur G. S. Abdul Karim, President of the Travancore University Muslim Endowment Committee, a small committee consisting of the following persons was constituted to draft a scheme for the institution of Islamic Studies in the University.

1. The Pro-Vice-Chancellor (Chairman).
2. Dr. Hadi Hassan, M. A. (Cantab) Ph. D., Head of the Persian Department, Muslim University, Aligarh.
3. Moulana Syed Sulaiman Nadvi, Darul Musonnifine, Azengah, U. P.
4. Dr. Abdul Haq, Principal, Government Mohammedan College, Madras.
5. Rao Sahib C. S. Srinivasachari, Professor, Annamalai University, and
6. Rajyasevapravina Khan Bahadur G. S. Abdul Karim Sahib Suhrawardy, M. B. E. (Convener).

This committee prepared a Scheme for the Institution of Islamic Studies and the utilization of the proceeds of this endowment. But the proposals of this Committee were found to be unsuitable and inadequate and they are therefore being considered again by the Muslim Endowment Committee.

The final recommendations of this Committee have not yet been received.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Appendix III.

Vide Answer to Question No. 92.

Taluk.	(a) Total No. of tanks in each taluk.	(b) No. of tanks. Fit for irrigation.	(b) No. of tanks. Not fit for irrigation.	(c) Period of useless condition.
Parur ...	60	14	46	Last 15 years.
Kunnattunad ...	1089*	350	739	do.
Muvattupuzha ...	94	70	24	Last 12 years.

* Some tankbeds are since registered.

Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai (*Thovala* cum *Agastiswaram*): I was speaking on the remission of taxes. The practice is that on the basis of mahazar and the reports of the Proverthicar, remissions are made. My view is that a joint inspection by the Revenue and Irrigation deparments of these lands should be made before the applications are disposed of. The entrusting of these matters to the Proverthicars leads to a lot of anomalies and eventually to corruption. Therefore a joint inspection must be made before the report.

Mr. G. Narayanan Tampi (*Secretary to Government*): Joint inspection, by whom ?

Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai: By an officer not below the rank of a Section Officer in the Irrigation Department and not below the rank of a Tahsildar in the Revenue Department.

Mr. K. S. Joseph (*Mavelikara and Tiruvalla* cum *Pattanamthitta*): Sir, I rise to oppose the Demand. In regard to the policy of refusing any more large scale registry, I have not much criticism except to say that it might lead to the flight of capital from the country. But coming to the matter of eviction, I wish to bring to the notice of Government one fact. It seems to me that there is a lot of injustice in the matter ; and to that extent I wish to protest. I hold no brief

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. S. Joseph.]

for anybody who has been evicted, nor am I personally concerned in that. But what I mean is this. There was some time ago, a notification in the Government Gazette inviting people to cultivate the Cardamom hills on certain terms. On that understanding, I understand that some people did go in and got the lands surveyed and the boundaries marked and started cultivation. Though they were not lands registered with them, they entered on the understanding—perhaps mistaken understanding—that Government were going to allow them registry of these lands and that they would be able to enjoy possession of those lands. They are really hard cases, so that the principle enunciated in the matter should not be adhered to in those particular cases. Wherever there has been hardship, wherever people entered, rightly or wrongly, wherever people made bonafide entry and cultivated cardamom, they may at least be allowed to take profits for a few years by giving the lands on Kuthagapattom.

President: There are two aspects which the honourable member may probably address himself to. One is of persons who in anticipation of sanction, have entered upon and cultivated the lands for which they applied, and the other is the class of persons — and these are the larger number—who having applied for, let us say 20 acres, have really cultivated 50, 60 or 100 acres and then stated that it was on a bonafide understanding that they cultivated those extra lands. Those are the two cases which have to be disposed of.

Mr. K. S. Joseph: Yes, Sir. I only say this much. These people were thinking that these lands would be registered to them and so they might have taken more land.

President: The whole question is this; the cases in which hardship has been encountered and complained of by persons who have applied for say ten acres and have not got the ten acres on registry—the number of such cases pending before Government is very few—have been disposed of on a uniform basis. If a person enters upon ten acres and we find him in occupation of 100 acres and he says that he occupied the land bona fide, then this Government is not giving him any land.

Mr. K. C. Chandy: May I know the policy of Government when the entry is only on 10 acres?

President: That will depend upon the application of the notification. A notification was issued in February or March 1935 saying that there will be no presumption of registry to anybody and therefore the people who were cultivating on unregistered property would be considered as unauthorised cultivators. Persons who had occupied before that period have all been treated favourably and those who have gone in later have been treated otherwise.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. S. Joseph: The only question is this. They might have made mistakes. That need not drive Government to vindictive steps.

President: There is no vindictiveness at all.

Mr. K. S. Joseph: I do not attribute any motives, Sir.

President: There is no question of motives. I want the honourable members to realise what is underlying this matter. You know the price of cardamom recently. The cardamom cultivators have been making large profits, but they have paid nothing to Government all this time. They have been there from 1935, but have paid absolutely nothing to Government. They have profited by the cardamom cultivation and they are still taking profit and they want to continue on the land for the next 10 years on Kuthagapattom. There is no machinery under which they can be mulcted of any tax because there is no contract or statutory provision. In other words they have been taking profits all these years and have not paid any pie to Government all these 10 years.

Mr. K. S. Joseph: In that case I do not think they are entitled to any concession.

President: And there is no other case at all. No other case has come before the Government of persons who are not within that category.

Mr. K. S. Joseph: My only consideration is that the State should not be a party to cases which seem harsh and not equitable. That is the only point I want to make out.

I want to draw the attention of the House to the question of land acquisition. Very often we find in the matter of public works like roads, irrigation works, etc., the complaint is often made that acquisition of land stands on the way. Some times, years go by before the acquisition actually takes place. Of late it was shown that there is a machinery to acquire land whenever necessary. I wish the same methods were adopted also in the matter of public necessities like roads and channels.

Next I come to the question of income tax, especially, agricultural income tax. There is a law on the Statute Book about income tax. So I do not question the legal aspect of it. But this I must say, Sir, that it seems to me that the Government has morally no right to such a tax. In making that sweeping remark I want to draw the attention of Government to the fact that between 1107 and 1116, that is the lean years, when the economic blizzard did havoc with the agriculturists, when the Kera Karshaka Sangom tried its best to get some sort of protective duties for cocoanuts when the price of paddy went down so low as Chs. 7 to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. S. Joseph.]

9 when the agricultural lands were being sold in auction for arrears of land revenue, when the pages of the Government Gazette went from 2 to 3 inches in depth, nothing much was practically done to help the cultivators. I dare say the cultivator has not yet made up for the loss in those lean years. Therefore it seems to me that the Government have no moral rights at this juncture to demand from him a tax like this, particularly when the assessment is fixed at Rs. 5,000. Rs. 5,000 today is equivalent in value to Rs. 1,000 or Rs. 1,200 before the war. I do think therefore that this tax is rather harsh on the cultivator, who has just turned round the corner.

I would also draw the attention of the House to the method of assessment. It seems to me that the Department in assessing these agriculturist assessees, have not had sufficient data. It was brought to my notice at least one or two instances where the Department seems to have assessed income tax alleged to have been got from the sale of paddy in black market. Another case to which my attention was drawn by an Advocate friend of mine was the case of a man who had 10 acres of tapioca and two or three acres of paddy land. The assessee stated that he was prepared to part with his whole property for Rs. 30,000. He was assessed to an income tax on Rs. 20,000.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: No such instance has come to the notice of appellate authorities.

Mr. K. S. Joseph: It may still be coming.

President: Then that cannot be mentioned on the floor of the House.

Mr. K. S. Joseph: What I say is that the method of assessment is not properly done by the lower authorities. It seems to me therefore that there has not been proper data to assess this tax. In the case of bigger companies it is easy to get data. But in the case of the ordinary agriculturists who never had an account probably in his life and who is asked to pay rather arbitrarily I should say on the income of 1118 in the year 1119, it is rather hard. He is absolutely at a loss to know how to produce accounts. That is the position of the poor agriculturist. Considering all these aspects I think it is indeed harsh on the poor agriculturist—I am not concerned with the rich plantations—it is hard on the poor agriculturists who draw Rs. 5,000 and less. To that extent I oppose it.

Mr. Paul A. Thaliath :സർ, ഈ ധനാഭ്യർത്ഥനയെ പിൻതാങ്ങുന്നതോടുകൂടി ചില സംഗതികൾ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. കൃഷി വിളവെടുക്കുന്നകാലം വരുമ്പോൾ കൃഷിക്കാരുടെ പരിഭ്രമം ചില്ലറയൊന്നുമല്ല. വിളവെടുക്കണമെങ്കിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

താലൂക്കധികാരികളുടെയും പകുതി അധികാരികളുടെയും അനുവാദങ്ങളും വേറെ വേറെ സമ്പാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ചെയ്യാമെന്നു വച്ചാൽതന്നെയും അനുവാദം കിട്ടുന്നതു് ചിലപ്പോൾ ഒരാഴ്ചയോ ചിലപ്പോൾ രണ്ടാഴ്ചയോ കഴിഞ്ഞിട്ടാണുതാനും. ഇതിനിടയ്ക്കു വിളവുകളെല്ലാം നാശമോശപ്പെട്ടുപോകും. ഇതിനും പുറമെ ഒരു കൃഷിസ്ഥലത്തുനിന്നും നെല്ലു് കൃഷിക്കാരന്റെ വസതിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിലേക്കു പ്രത്യേകം അനുവാദവും വേണം. ചിലപ്പോൾ കൃഷിസ്ഥലം ഒരു പകുതിയിലും അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം മറെറാരുപകുതിയിലുമായിരിക്കും. അപ്പോൾ താലൂക്കധികാരികളുടെ മാത്രമല്ല, എക്സൈസു് അധികാരികളുടെ അനുവാദവുംകൂടി വാങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സെറിൽമെൻറു പാട്ടം അനുസരിച്ചു്കൊടുക്കേണ്ടതായ നെല്ലും കൊടുക്കാം, കൂടുതലുള്ള നെല്ലും കൊടുക്കാം. പക്ഷെ, ഇങ്ങനെയുള്ള അനുവാദം വാങ്ങുന്നതിൽനിന്നും കൃഷിക്കാരെ പ്രത്യേകിച്ചു് ചെറിയ കൃഷിക്കാരെ ഒഴിവാക്കികിട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നു. വേണമെങ്കിൽ കൊയ്യുന്നതിനു മുമ്പായി ഒരു സ്റ്റേറുമെൻറുമൂലം മുന്നറിവുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം.

Mr. G. Revi Varma (*Trivandrum and Nedumangad cum Chirayinkil*): സെറിൽമെൻറു പാട്ടം കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നു പകുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അറിയിച്ചിട്ടും അവർ നെല്ലു് വാങ്ങിക്കാതിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിയാമോ?

Mr. Paul A. Thaliath: എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതു് കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി കൃഷിക്കാരന്റെ ബാദ്ധ്യത അവസാനിച്ചതായി വിചാരിക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു വേണ്ടവണ്ണം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

രണ്ടാമതായി മണ്ണെണ്ണയുടെയും പഞ്ചസാരയുടെയും വിതരണത്തെപ്പററിയാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഇതുരണ്ടും സാധാരണ റേഷൻ കാർഡു അനുസരിച്ചു് വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനെപ്പററി എനിക്കു് യാതൊരു പരാതിയുമില്ല. വില്ലേജിൽ ഇവ രണ്ടും കൊടുക്കുന്നതു വളരെ കുറവായിട്ടാണു്. എതു സ്ഥിതിയിലുള്ള ആളായിരുന്നാലും ശരി, ഒരു കൂപ്പി മണ്ണെണ്ണയാണു് കിട്ടുന്നതു്. പഞ്ചസാര മൂന്നു റാത്തലും കിട്ടും. അതിനെപ്പററി എനിക്കു പരാതിയില്ല. പക്ഷെ സ്പെഷ്യൽ കൂപ്പൺ മൂലമുള്ള വിതരണത്തെപ്പററിയാണു് എനിക്കു പരാതിയുള്ളതു്. ഈ സ്പെഷ്യൽ കൂപ്പൺ മൂലമുള്ള വിതരണമാണു് ബ്ലാക്കു മാർക്കറ്റു് ഉണ്ടാക്കുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai : സ്പെഷ്യൽ കൂപ്പൺ എന്നു പറഞ്ഞതെന്താണ്?

Mr. Paul A. Thaliath : ഞാൻ അതു വിവരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. തഹശീൽദാരുടെ അടുക്കൽ ഒരാൾ തനിക്ക് ഇത്ര പഞ്ചസാര, അല്ലെങ്കിൽ ഇത്ര മണ്ണെണ്ണവേണമെന്നപേക്ഷിക്കുക; അതനുസരിച്ച് ഇന്ന ആളിന്ന ഇത്ര കൂപ്പി മണ്ണെണ്ണ അല്ലെങ്കിൽ ഇത്ര റാത്തൽ പഞ്ചസാര കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്ന് ഏതെങ്കിലും കടയുടെ ചിറ്റെഴുതി കൊടുക്കുക; ഇതാണ് സ്പെഷ്യൽ കൂപ്പൺമൂലമുള്ള വിതരണം. ഈ കൂപ്പൺ ആ കടയിൽ കൊടുത്താൽ അതിൽ പറയുന്ന സാധനങ്ങൾ കിട്ടും. ഒരു താലൂക്കിൽ ഉള്ള കീഴ്സിൽബന്ധികൾമാത്രം വിചാരിച്ചാൽ കുറെയധികം മണ്ണെണ്ണയും പഞ്ചസാരയും സ്പെഷ്യൽ കൂപ്പൺ മൂലം വാങ്ങിക്കുവാൻ സാധിക്കും. കുറെ അധികം അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടാക്കുക, ഈ അപേക്ഷകളെല്ലാം തഹശീൽദാരുടെ മേശപ്പുറത്തു വയ്ക്കുക, അദ്ദേഹം ഓരോ അപേക്ഷയ്ക്കും കുറെശ്ശ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുക, ഇങ്ങനെ കിട്ടുന്ന മണ്ണെണ്ണയും പഞ്ചസാരയുമെല്ലാം സിൽബന്ധികൾ കൈവശപ്പെടുത്തുക, അതുകൾ ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റിൽ വിൽക്കുക, ഇങ്ങനെയാണ് ചെയ്യുന്നതു.

President : Are those what you call "special coupons" not needed for marriages and similar functions ?

Mr. Paul A. Thaliath : They must be properly ascertained by the authorities. But that is not done. That is my complaint.

അതുകൊണ്ട് സ്പെഷ്യൽ കൂപ്പൺ എന്നുള്ള ഏർപ്പാടു നിറുത്തി അതുംകൂടി റേഷൻ കാർഡിലേക്കു ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്താൽ ഇവയുടെ വിതരണം കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി വില്ലേജുകളിൽ നടക്കുന്നതാണ്.

വേറൊരു സംഗതി, പകുതിക്കമ്മിറ്റികൾ, കരക്കമ്മിറ്റികൾ എന്നിവയെപ്പറ്റിയാണ്. ഇത്തരം കമ്മിറ്റികൾ ശരിക്കു പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ടോ എന്നതിനെ എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. കരക്കമ്മിറ്റികൾ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. കരക്കമ്മിറ്റികൾ ഉണ്ടോ എന്നതിനെ ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഏതായാലും എന്റെ കരയിൽ ഇല്ല.

President : What locality is the honourable member referring to ?

Mr. Paul A. Thaliath : I am referring to the Varapuzha pakuthy.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

President : Is there no Kara Committee there ?

Mr. Paul A. Thaliath : No, sir.

പകതിക്കമ്മറിക്കം ശരിക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നു എനിക്കു ധൈര്യമായി പറയുവാൻ കഴിയും. ഈ കമ്മിറിയിൽ ആരെല്ലാമാണ് മെമ്പർമാരായിരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പ്രവർത്തികാരന്മാരാണ് ലിസ്റ്റയച്ചു കൊടുക്കുന്നതു്. അവർ അവരുടെ സേവയിൽപ്പെട്ട അഞ്ചോ ആറോ ആളുകളുടെ പേരു അയച്ചു കൊടുക്കും. ഈ ലിസ്റ്റിനെ തഹശീൽദാർ അംഗീകരിക്കും. ഇതാണു കമ്മിറിറി. നേരേമറിച്ചു തഹശീൽദാർ തന്നെ സ്ഥലത്തുചെന്നു അവിടെയുള്ള മാന്യന്മാരെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവരുമായി ആലോചിച്ചു ഒരു കമ്മിറിറി രൂപവൽക്കരിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. അതൊന്നുമല്ലാ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു്. ഇതുമാത്രം ചെയ്താൽപോരാ. ഈ കമ്മിറിറിക്കു കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും വേണം. മുന്നറിവുകൊടുക്കാതെ വില്ലന പീടികകൾ പരിശോധിക്കുക, അപ്പോഴപ്പോൾ കണക്കുകൾ നോക്കുക, സ്റ്റാക്കുകൾ തിട്ടപ്പെടുത്തുക മുതലായവയ്ക്കുകൂടി അധികാരം കൊടുത്താൽ ഇത്തരം കമ്മിറിറികൾകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു പ്രയോജനമുണ്ടാകും. അല്ലാതെ കടലാസിൽ മാത്രം കമ്മിറിറി രൂപീകരിച്ചുഎന്നു കാണിച്ചതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ഉപയോഗവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

Mr. K. G. Narayana Panicker : മെമ്പർ പഞ്ചസാരയുടേയും മണ്ണെണ്ണയുടേയും വിതരണത്തെപ്പറ്റി പരാതി ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലൊ. ഏതു താലൂക്കിലെ കാര്യമാണു് ഇതു് ?

Mr. Paul A. Thaliath : ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന താലൂക്കുകളിലെ കാര്യമാണു്.

Mr. N. Narayana Kurup : ആ താലൂക്കുകൾക്കു പേർ ഉണ്ടോ ?

President : He has already mentioned it.

Mr. N. Narayana Kurup : മെംബർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന താലൂക്കുകൾ ഏതാണെന്നു് ഇതുവരെ ഞങ്ങൾക്കാർക്കും മനസ്സിലായില്ല.

Mr. Paul A. Thaliath : ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു പറവൂർ, കുന്നത്തുനാടു്, മൂവാറ്റുപുഴ ദേവികുളം ഈ താലൂക്കുകൾ ആണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Paul A. Thaliath.]

അടുത്തതായി കെമിക്കൽ ഫെർട്ടിലൈസേഴ്സ് കമ്പനിയുടെ ഭൂമിയെടുപ്പിനെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലുള്ള സംസ്ഥാരം ഈ കമ്പനിയിലേക്ക 2 @ 0 — 0 0 ഏക്കർ ഭൂമി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അകപയർ ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നാണ്. ഇത്ര വളരെ ഭൂമി എന്തിനാണ് അവർക്ക കൊടുക്കുന്നതെന്ന മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

President : I do not know whether the honorable member is referring to a petition received by me about ten days ago, with reference to a particular plot of 30 acres in relation to the total extent of land applied for. If the honorable member is adverting to that particular petition, I may inform him that it has been disposed of and the Company has been asked not to take that land but to take some other land. As to the necessity of the land, it is not 200 acres but about 4 to 5 hundred acres that are necessary, because the several chemical laboratories are expected to occupy 15 or 20 acres. It is a huge business. When the enterprise is fully developed, the establishment would consist of about one thousand persons working in the various laboratories. There will be about 50 students working in those laboratories. Those students will have to live there. Towards the final stages, I expect that about 500 acres will be required for the full operation of the company in about 10 years' time.

Mr. Paul A. Thaliath : ആ പെറ്റിഷനെപ്പറ്റി ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കാമെന്ന വിചാരിച്ചു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ നൽകിയ വിവരണം നിമിത്തം ഒന്നും പറയണമെന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

President : The order has been passed in favour of the petitioners. It was pointed out that there was a large number of small holdings in that locality, and that it would be a great hardship to get rid of those persons and send them out. So the company has been asked not to take that land.

Mr. Paul A Thaliath : 5 0 0 ഏക്കർ സ്ഥലം വേണമെന്നാണല്ലൊ പറഞ്ഞത്. ഈ സ്ഥലമെടുക്കുന്നതിൽ പല സാധുക്കൾക്കും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന ഗവണ്മെൻറിനറിയാമല്ലോ. ഈ കമ്പനി ഒരു നല്ല ആദായമുണ്ടാക്കത്തക്കനിലയിലെത്തുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ളൊരു കമ്പനിക്ക ഇത്ര വളരെ സ്ഥലം എടുത്തുകൊടുക്കുമ്പോൾ ഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാക്കും പുരപൊളിച്ചു പോകുന്നവർക്കും നല്ല പ്രതിഫലം കൊടുക്കണം.

President : The honourable member forgets that Government have taken 51 per cent of the shares of the company. The company is owner of only 49 per cent of the shares.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. G. Narayana Panicker : തിരുവിതാംകൂർകാരായ അപേക്ഷകരെ പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കാമെന്ന പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഉദ്യോഗാർഥികളായ തിരുവിതാംകൂറുകാരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് "മലയാളരാജ്യ"ത്തിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു് മെമ്പർ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ ?

Mr. Paul A. Thaliath : ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി എനിക്കു പരാതിയൊന്നുമില്ല. എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് പത്തു നാനൂറേക്കർ സ്ഥലം എടുത്തു് ഈ കമ്പനിക്കു കൊടുക്കുമ്പോൾ അതിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എത്ര അധികം ആളുകൾക്ക് അവിടെനിന്നും പുറത്തു പോകേണ്ടിവരുമെന്നാണ്.

President : I think it ought to be made perfectly clear that orders have been passed by the Government that wherever Government propose to acquire properties for industrial and other purposes not a single person should be evicted from his holding unless he is given another tract of land equal in extent to that from which he is evicted. That is the order which will apply not only in the case of this company but to all future industrial undertakings of Government.

Mr. Paul A. Thaliath : എന്നാൽ എനിക്ക് ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുവാനില്ല.

Mr. N. Narayana Kurup : സർ, ഇപ്പോൾ നെല്ലെടുപ്പും വിതരണവും ലാൻഡ് റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മുഖാന്തിരമാണ് നടന്നുവരുന്നതു്. നെല്ലെടുപ്പിനെപ്പറ്റി നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചില അനധികൃത പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തി കർഷകർക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നെല്ലെടുപ്പിനു മുമ്പു പറയുന്നതു് സെറ്റിൽമെന്റു പാട്ടമായി കൃഷിക്കാരൻ അളക്കേണ്ടതെന്നു വിളവെടുപ്പിനു മുൻപുതന്നെ തഹശീൽദാർ അറിയിക്കണമെന്നു നിയമമുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ല. രണ്ടാമതു് നെല്ലെടുപ്പിലുണ്ടാകുന്ന അഴിമതികളെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്തുവരുന്ന കൊള്ളരുതായ്മകളെയും പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും കരക്കമ്മിറികളും പകുതിക്കമ്മിറികളും ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നാമമാത്രമായ കമ്മിറികൾ മാത്രമേ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ, എന്നു മാത്രമല്ല, ഉള്ളടത്തുതന്നെ അവരുമായി ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയോ, കമ്മിറികൾക്കു പ്രവർത്തിക്കാൻ അവസരം കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവർക്കു ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരമൊ മറ്റു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kurup]

സൗകര്യങ്ങളൊ നൽകുന്നതിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു രസമില്ല. ഇങ്ങനെ കരയിലേയൊ അല്ലെങ്കിൽ പകുതിയിലേയൊ ഉള്ള നെല്ലടുപ്പു കായ്ക്കുകം ഈ കമ്മിറ്റികം മുഖേന ആലോചിച്ചല്ലാ ചെയ്യുന്നതു് എന്നുള്ളതു് ഈ കമ്മിറ്റികളെയും, ഗവണ്മെൻറുത്തരവിനെയും അവഹേളിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനാകുന്നു. സെറ്റിൽമെൻറു പാട്ടം എടുക്കുക എന്ന തത്വം തന്നെ ശരിയായ രീതിയല്ലെന്നു്, ഞാൻ മുമ്പെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ജന്മിവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ തുക വിളവിനെയും അതിലംഘിക്കുന്നു. ഒരു രൂപാ കരമുള്ള വസ്തുവിനു ഏതാണ്ടു നാലു പറ നെല്ലു നിരക്കു കാണുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഒൻപതു രൂപ കരമുള്ള വസ്തുവിനു ഏകദേശം പറ നെല്ലു് സെറ്റിൽമെൻറു പാട്ടം കാണുന്നുമുണ്ടു്. സെറ്റിൽമെൻറു പാട്ടം അളക്കാൻ മാത്രം വിളവുള്ള നിലങ്ങളും അസാധാരണമല്ല.

ഇനി വിളവെടുപ്പിൽ അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന നയത്തെപ്പറ്റിയാണു് എനിക്കു് രണ്ടു വാക്കു് പറയുവാനുള്ളതു്. കൃഷി ചെയ്യുന്ന വയലിൻെറ അല്ലെങ്കിൽ പാടശേഖരത്തിൻെറ അടുത്തുള്ള തോട്ടരുകിലൊ മറ്റൊ പോയി നിന്നുകൊണ്ടു് ആ പാടശേഖരത്തിലുള്ള വിളവു് ഇത്രവരുമെന്നു വിളവെടുപ്പിനു മുമ്പെ നിശ്ചയിക്കയാണു് ഇപ്പോൾ അധ്യമായി ചെയ്യുന്നതു്. വരമ്പിൻെറ മുകളിൽക്കൂടി കാണുന്ന കതിരുകം മാത്രം കണ്ടുകൊണ്ടു് ആ വയലിൽ അല്ലെങ്കിൽ പാടശേഖരത്തിൽ ഇത്രായിരം പറ നെല്ലു വിളയും എന്നു് ഊഹിച്ചാൽ അതൊരിക്കലും ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. ഈ ഊഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു ഏക്കർ നിലത്തിനു് ഇത്ര പത്തിനാലു പറ കൃഷിച്ചെലവിനും, സർക്കാർ തോതനുസരിച്ചുള്ള തുക വീട്ടച്ചെലവിനും കഴിച്ചു് ബാക്കി മുഴുവനും അളക്കണമെന്നു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉത്തരവിടുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ കിട്ടുന്ന വിളവു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഊഹിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ കുറവായിട്ടാണു് കണ്ടുവരുന്നതു്. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ കിട്ടിയ തുക കുറവാണെങ്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിശ്ചയിച്ച വിളവുതന്നെ സമർത്ഥിച്ചു്, അനുവദിച്ചതു കഴിച്ചുള്ള തുക അളക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു. കർഷകൻ എവിടെനിന്നുണ്ടാക്കുന്നുവെന്നറിയുന്നില്ല. ശരിയായി കണ്ട വിളവിനുതന്നെയാണെന്നു പാർവത്യക്കാർ വന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാലും മേലധികാരികം നിശ്ചയിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു് പാർവത്യക്കാർപോലും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുകയില്ല. കർഷകൻ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മായി മേലധികാരികളുടെ പടിവാതുക്കൽ നാണക്കേടും ഭാവിച്ചു കാത്തു നില്ക്കേണ്ടതായിവരുന്നു. യഥാർത്ഥ വിളവു്, വിളവെടുപ്പുസമയത്തുനോക്കി അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താതെ ഊഹാപോഹത്തിൽ വിളവു നിർണ്ണയിക്കാനും, അതിൽനിന്നും കൃഷിച്ചെലവും വീട്ടുചെലവുംനീക്കി ബാക്കി അളക്കാനും നിയമമുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല. ഇങ്ങനെ പുതിയ പുതിയ നിയമങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു് ജനങ്ങളെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതു് പരമ കഷ്ടമാണു്. എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു പകുതിയിൽ നിന്നും മറെറാരു പകുതിയിലേക്കു നെല്ലു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു പെർമിറു വേണമെന്നു് നിയമം ഇല്ല എന്നു ദിവാൻജി അവർകൾ കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ പറയുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അനുഭവം അതിനു നേരേ വിപരീതമാണു്. ചിലപ്പോൾ ഒരു പകുതിയും മറെറാരു പകുതിയുമായുള്ള വ്യത്യാസം ഒരു വരമ്പിന്റെ വ്യത്യാസം മാത്രമേ ആവുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ ഒരു വരമ്പിൽനിന്നും മറെറാരു വരമ്പിലേക്കു നെല്ലുകൊണ്ടുപോകണമെങ്കിലും പെർമിറുവേണമെന്നുവന്നിരിക്കുന്നു ഇങ്ങനെ നെല്ലുകൊണ്ടുപോയതിനു കേസുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഒരുപകുതിയിൽനിന്നും മറെറാരു പകുതിയിലേക്കു നെല്ലു് കൊണ്ടുപോയതിനു് പോലീസുകാർ കേസുകളും എടുത്തിട്ടുള്ള അവസരങ്ങളും ധാരാളമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഏർപ്പാടുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള കഷ്ടതകൾ അനവധിയാണു്. ഗവണ്മെൻറു പറയുന്ന നെല്ലു തരാൻ ജനങ്ങൾ തയ്യാറാണു്. പക്ഷെ ഏതെങ്കിലും ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കി അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയാണെങ്കിൽ തരക്കേടില്ല. നിയമം ഒരുവിധവും നിയമപാലനം പലവിധവും ആയാൽ കർഷകക്കു രക്ഷയില്ലെന്നു പറയാതെ തരമില്ല.

ഇങ്ങനെ ഊഹാപോഹങ്ങൾ വച്ചു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിളവുതിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതും ആ തുകയിൽനിന്നും കൃഷിച്ചെലവും വീട്ടുചെലവും തട്ടിക്കഴിച്ചു ബാക്കി അളക്കണമെന്നനിർബന്ധിക്കുന്നതും അനീതിയാകയാലും കർഷകനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതാകയാലും ആ നയം മാറണമെന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു നിർദ്ദേശം കൊടുക്കണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

സർ, ഇനിയും സെറിൽമെൻറു പാട്ടം ഏതു നിലത്തിൽ നിന്നും അളക്കണമെന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നിർബന്ധിക്കുന്നതിലുള്ള അനൌചിത്യത്തെപ്പററിയാണു്. ഒരു നിലത്തിലെ വിളവു് കൃഷിച്ചെലവിനും കൃഷിക്കാരന്റെ വീട്ടിലെ ചെലവിനും സർക്കാരനുവദിക്കുന്ന തോതിലുള്ളിട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kurup.]

ത്തോളം മാത്രമെയുള്ളെങ്കിലും സൊറിൽമെൻറു പാട്ടം അളക്കണമെന്നു നിർബന്ധിക്കയും അളപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഫർസ്റ്റ് സെപ്റ്റംബർ ഫാംനം-യിലെ പ്രസ്സുനോട്ടിന് അങ്ങിനെ അത്ഥവ്യാപ്തിയില്ലെന്നും, ഉണ്ടായിരുന്നാൽതന്നെയും അയതു യുക്തിക്കും ന്യായത്തിനും യോജിക്കുന്നില്ലെന്നും വാദിച്ചിട്ടും വലിയാശാൻ മുതൽ ആഹാരസാധനാധിപതി വരെ സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല. കൃഷിക്കാരൻ വിളയിച്ച നെല്ലിൽ നിന്നും അവനും കുട്ടികൾക്കും ആഹാരത്തിനു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നും, അവൻ ഒന്നര രൂപായ്ക്കു സർക്കാരിനു വിറ്റിട്ട്, അതിനു പകരം ഒരു പറയ്ക്ക് ഒരു രൂപാ വിലകൊടുത്തും, എന്നാൽ ഫാം ഇടങ്ങഴിയ്ക്ക് ൻ ഇടങ്ങഴി കാണുന്നതും അതിലും ഇടങ്ങഴി പതിരുള്ളതും ആയ നെല്ലുതന്നെയോ അല്ലെങ്കിൽ മറു റേഷൻസാധനങ്ങളോ വാങ്ങണമെന്നു ശഠിക്കുന്നതു് നീതിയല്ല. യാതൊരു ഗവണ്മെൻറിനും ഇതു് നിത്യകരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കൃഷി നഷ്ടമായിട്ടും കർഷകൻ കൃഷിചെയ്യുന്നതു് ആഹാരത്തിൻെറ ആവശ്യം പ്രധാനമായിക്കരുതിയാണ്. അതുകൊണ്ടു് മേൽ പറഞ്ഞ കായ്യത്തിൽ സൊറിൽമെൻറു പാട്ടം എടുക്കുന്ന നയം മാറ്റി കർഷകരെ സഹായിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ ഓർമിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കർഷകനു ഇരട്ടി റേഷൻ തരുമെന്നു ദിവാൻജി അവർകൾ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഇന്നലെ ഒരു ചോദ്യത്തിനു ഒരു ശതമാനം കൂടുതലേയുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞതായി തോന്നുന്നു. കർഷകനു, വിളവുണ്ടാക്കുന്നതിനെ കുറ്റം നിറച്ചുണ്ണാൻ കൊടുക്കുമെന്നാദ്യം പറഞ്ഞിരുന്നതു്, ഇരട്ടിറേഷനായി മാറി. ഇപ്പോൾ അതു ഒരു ശതമാനം മാത്രം കൂടുതലായതു് കാലസ്ഥിതികൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: 50 percent is for the manual labourer, Sir.

Mr. N. Narayana Kurup: ഞാൻ അതു് മനസ്സിലാക്കിയില്ല. മനുവൽ ലേബർ വീട്ടിൽ സുഖമായിരുന്നു് കൃഷിചെയ്യിക്കുകയാണെന്നു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. തൊഴിലാളികളോടുകൂടി പാടത്തു് ചെളിയിലും വെള്ളത്തിലും ഇറങ്ങി, വരമ്പുകുത്തി വേണ്ട അദ്ധ്വാനങ്ങൾകൂടി ചെയ്യും വേലക്കാരുടെ വേലകളെ പരിശോധിച്ചും നടക്കുന്നവനാണു് കർഷകൻ. അല്ലാതെ ഈ വ്യാഖ്യാനം അനുസരിച്ചു് ഉത്തരംപറയാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: The land holder gets double.

Mr. N. Narayana Kurup. Then I am all the more happy Sir.

President: What has been laid down is that the owner of the plot should get a double ration and the manual labourer fifty percent more than the State wide ration.

Mr. N. Narayana Kurup: സർ ഗവണ്മെൻറു ഭാഗത്തു നിന്നും ഈ ഉത്തരം കിട്ടിയതോടുകൂടി എന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു കുറേക്കൂടി ശക്തി വന്നിട്ടുണ്ട്. കർഷകന് സാധാരണ ഉള്ളുവക്കു കൊടുക്കുന്നതിൽ ഇരട്ടിയാണ് റേഷൻ എങ്കിൽ മാസം ൨൨ ഇടങ്ഴി കിട്ടണം. ഈ നിലയ്ക്കു കുറഞ്ഞപക്ഷം ൫ പറ നെല്ല് ഇല്ലാതെ സാധ്യമല്ല. ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോഴം പറഞ്ഞതിന് വിപരീതമായിട്ട് രണ്ടാമതു പറയുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ൨൨ ഇടങ്ഴി അരി കിട്ടണമെന്നുവരികിൽ ൫ പറ നെല്ലില്ലാതെ സാധ്യമല്ല. തവിട്ടരിയാണെങ്കിലും കുത്തിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവുംകൂടി മിക്കവാറും ഇരുപ്പും നെല്ല് ഇല്ലാതെ ഇരട്ടി റേഷൻ സാധ്യമല്ല. കൃഷിക്കാരന് ചെലവിന് മേൽപറഞ്ഞ ന്യായത്തിൽ ൫ പറ നെല്ല് തരണമെന്ന് ഗവണ്മെൻറിനോടാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ മിക്കവാറും അതു തരാമെന്നൊരു മനഃസ്ഥിതി ഭവാൻ ജിക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു ഞങ്ങളുടെ നാട്ടുകാർതന്നെയാണ് ൩ പറ നെല്ലാക്കിയതു്. അതനുസരിച്ച് തവിട്ടരി ആണെങ്കിൽ ൧൫ ഇടങ്ഴി കിട്ടും. കുറഞ്ഞതു് ൩ നാഴി അരിയെങ്കിലും കുത്തുകൂലികൊടുക്കാതെ നിവർത്തിയില്ല. അളവിൽ വരുന്ന കുറവുകൂടി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഒരു കർഷകന മാസം കിട്ടുന്നതു് ൧൫ൽ അരിയുടെ സമമായ ൩ പറ നെല്ലും, ൧൫ വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള കുട്ടികൾക്ക് മുക്കാൽ അരിയുടെ സമമായി ഒന്നരപ്പറ നെല്ലുമാണ് കിട്ടുന്നതു്. ഏതൊരുദ്യോഗസ്ഥനാണ് ഇരുപ്പും തുകകൊണ്ട് താനും ഭാര്യയും സന്താനങ്ങളുമായി ജീവിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവക്ക് ഒരു മെഡൽ കൊടുക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ശരിയായി കൃഷിചെയ്യിച്ച് നല്ല വിളവുണ്ടാക്കി നെല്ലു ഗവണ്മെൻറിലേയ്ക്കു തരണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ൫ പറ നെല്ലെങ്കിലും ചെലവിന് ഞങ്ങൾക്കു തരേണ്ടതു് വെറും ന്യായമാണ്.

ഇനിയും എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് മണ്ണെണ്ണയുടേയും പഞ്ചസാരയുടേയും വിതരണത്തെപ്പറ്റിയാണ്. ഇൻഫർമേഷൻ മാസിക നോക്കിയാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ മണ്ണെണ്ണയും പഞ്ചസാരയും എല്ലാം ശരിയായി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kurup.]

കരക്കമ്മിറിയും, പകൃതിക്കമ്മിറിയുംമൂലം വിതരണം നടത്തിവരുന്നതായി കാണാം. അനുഭവം നേരെ മറിച്ചാണ്. ഇക്കാര്യത്തിലെന്നല്ല യാതൊരു വിതരണക്കാര്യത്തിലും കമ്മിറിക്കളുമായി ആലോചിക്കുന്നില്ല. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ പഞ്ചസാരയും മണ്ണെണ്ണയും ശരിയായി കൊടുക്കുന്നില്ല. വെളിയിലെ കേറ്റവിക്ക്, എങ്ങിനേയും പരസ്യം നടത്തുന്നതിൽ എനിക്കും വിരോധമില്ല. എന്നാൽ, മേലാലെങ്കിലും പഞ്ചസാരയും, മണ്ണെണ്ണയും ശരിയായി വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ പട്ടണങ്ങളിൽ റേഷൻകാർഡ് അനുസരിച്ച് പഞ്ചസാരയും, മണ്ണെണ്ണയും വിതരണം നടത്തിവരുന്നതുപോലെ പട്ടണങ്ങൾക്കു വെളിയിലും ഈ ഏർപ്പാട് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത് വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. വളരെ കുറച്ചെ കിട്ടാനുള്ളു എങ്കിലും അതു് എല്ലാവക്കും നിശ്ചയമായി കിട്ടണമെന്നുള്ളതാണ് നിർബന്ധം. അതിന വേണ്ട വ്യവസ്ഥ ഉടനടി നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. താലൂക്ക് തഹശീൽദാരന്മാരാണെങ്കിൽ പല തരത്തിലുള്ള ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരാണ്. അവർക്കു സമയംതന്നെ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നു. അവരെ ഇക്കാര്യത്തിൽ കുറപ്പെടുത്താൻ നിവ്വാഹമില്ല. അതുകൊണ്ടു പഞ്ചസാര, മണ്ണെണ്ണ വിതരണക്കാര്യം, റേഷനിംഗ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും, കരക്കമ്മിറിക്കളുടേയും ചുമതലയിൽ വിടുന്നതു് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. പഞ്ചസാരയും മണ്ണെണ്ണയും കാർഡുമൂലം ഗ്രാമങ്ങളിലും ഉടനടി വിതരണം നടത്തേണ്ടതാണ്.

സർ, ഒരു താലൂക്കിലെ വിളവിൽനിന്നും സക്കാർ എടുക്കുന്ന നെല്ലു അവിടുള്ള റേഷൻകാരുടെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു് അധികമുണ്ടെങ്കിൽ, വേറെ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയുള്ളുഎന്നു ഗവണ്മെൻറു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അനുഭവം അങ്ങിനെയല്ല. അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്കിൽ നിന്നും എടുക്കുന്ന നെല്ലുകൊണ്ടു്, അവിടത്തെ റേഷൻ ചെലവു കഴിഞ്ഞു് മിച്ചം വരുത്തുക്കതാണ്. അപ്പോഠം ആ താലൂക്കിൽ എന്നും പുഞ്ചനെല്ലു് റേഷൻ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ മാസത്തിൽ ര് ആഴ്ചയിൽ കൂടുതൽ ദിവസവും നാടുന്ന അരിയും, നിരുപയോഗമായ സിൻഡു് നെല്ലുമാണ് വിതരണം നടത്തിക്കാണുന്നതു്. അവിടത്തെ നല്ല നെല്ല കൊല്ലത്തും കൊച്ചിയിലും എല്ലാം കൊണ്ടുപോകുന്നതായറിയാം. ഗവണ്മെൻറു നിയമത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവത്തിക്കുന്നതു സങ്കടകരമാണ്. കൊച്ചിക്കും കൊല്ലത്തും അമ്പലപ്പുഴയിൽനിന്നും നെല്ലു കൊണ്ടുപോയ പരമാത്ഥം പറഞ്ഞതിൽ നീരസപ്പെടുന്നതിനോ ദേഷ്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കുപ്പട്ടന്നതിനോ അവകാശമില്ല. കൊണ്ടുപോയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു സന്തോഷമാണ്. ഗവണ്മെൻറുണ്ടാക്കിയ നിയമത്തിനു വിപരീതമായി ഗവണ്മെൻറ് പ്രവർത്തിക്കരുതെന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ.

Mr. D. Krishnan Potti (*Kottarakara and Pathanapuram cum Shencottah*): When the tax on agricultural income was first introduced it was stated that the policy of the Government in the long run, was to give up completely the tax on land and levy instead a tax on income alone. I do not know what preliminary steps the Government have already taken in this direction. But I humbly submit that with the possibility of an enormous budgetary surplus before us it would have been greatly desirable if the first step in regard to the elimination of land tax was also taken during this year itself. I fully realise that on the principles of public finance land tax is rather a primitive form of taxation. If the tax is based on income it would be most desirable, but I doubt that in a country like ours the difficulties in the collection of this tax are enormous. There are very few organised agricultural operations on a large scale in our country and the small scale peasant holdings is the general order here. There is no standardisation of crops, wages or of prices. By the very nature of agricultural production, it would be rather difficult to get at the correct income. Evasion will be easy unless collection is made arbitrary, in which case there will be abundant scope for irregularity on the part of subordinate officers on whom the responsibility for assessment must entirely depend. Considering these circumstances I am highly sceptical about the success of this tax as alternative to the land tax. But none will be more pleased than myself if these difficulties could be overcome and the scheme could be made to work successfully. An experiment along these lines launched by the Provincial Governments of Assam and Orissa has I think been given up as a result of practical difficulties involved.

We have very often heard of the huge profits that an agriculturist is making. But, as an agriculturist myself, I can tell the House that it is all a myth. It is true that the prices of certain articles have gone up two or three times the pre-war level, but the cost of production in these cases has also risen to three or four times the pre-war level. As it is, this phenomenon increased in the case of agricultural operations. Considering these facts, the profits of the agriculturist is very low.

One peculiar feature of war time economy of this country which is perhaps often forgotten is that the person who make profits is not the producer. They are generally the middlemen and it

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. D. Krishnan Potti.]

should be one of the principles of wartime taxation that attention is directed to this aspect of the matter. I wish an investigation should be made into the possibilities of such finance before the producer is asked to pay the tax.

Mr. A. N. Satyanesan : സർ, അഭ്യർത്ഥനയെ ഫാർഭവമായി അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറ് അനുഷ്ഠേയമാക്കിയിരിക്കുന്ന പുതുവൽ പതിവുനയത്തെ പരാമർശിച്ച് ചില സംഗതികൾ പ്രസ്താവിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ഏറ്റവും ജനനിബിഡമായ ഒരു രാജ്യമാണെന്നുള്ളതു പക്ഷാന്തരത്തിനു വകയുള്ള സംഗതിയല്ല. ജനസംഖ്യയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വളരെ ചുരുങ്ങിയ ഭൂപരിധിയുള്ള സെൻറു സ്ഥലം മാത്രമേ ഒരു വ്യക്തിക്ക് അവകാശപ്പെടാൻ വകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിനോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു ക്ലാസ്സർ അമിതമായി ഭൂസ്വത്തു് അവകാശപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുകയും മറെറാരുക്ലാസ്സർ ഭൂസ്വത്തു ലഭിക്കാതെ അവശത അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നു. ഭൂസ്വത്തു് അവകാശപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആളുകൾ അതിൽ നിന്നും യുദ്ധകാലപരിതഃസ്ഥിതി വിനിയോഗിച്ചു അമിതമായിട്ടുള്ള ആദായം സംഭരിക്കുകയും, പുറമുപാട്ടമുള്ള പതിക്കാതെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ബലേന കയ്യേറംചെയ്തു കരം കൊടുക്കാതെ അനുഭവിക്കുകയും ഗവണ്മെൻറിനു പൊതുമുതൽക്കുട്ടി പൊതുജനങ്ങൾക്കു തുല്യമായി ഭരണകാര്യത്തിൽ അവകാശപ്പെടാവുന്ന ധനം ഒരു ക്ലാസ്സർ അന്യായമായി കവർന്നു അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ദുരവസ്ഥ ഏറ്റവും ഗൗരവമായി പരിഗണിച്ചു പരിഹരിക്കേണ്ടതെന്നാകുന്നു. രാജ്യനന്മയുടെ പേരുപറഞ്ഞു് സ്വയം അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി ഈ ദുഃസ്ഥിതിയെ പിൻതാങ്ങുന്നതിൽ ഞാൻ വളരെ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു.

Mr. K. S. Joseph : I object to the misrepresentation. If the honourable member does not understand English, he must hold his tongue. He misrepresents me in saying that we suggested that irrespective of anything, the people ought to be allowed to enter the land. I did not say anything of that kind. If be honourable member does not understand English, he ought to hold his tongue, Sir.

President : Order, order. The debates in this House—whatever the inner feelings of the honourable members might be—should proceed with perfect equanimity and perfect outer courtesy. Therefore I would very strongly deprecate the words which escaped from the honourable member who spoke last. To ask another honourable member to hold his tongue is not within the province of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that honourable member. The only person who has got the prerogative and the right to ask people to cease to talk is the Speaker or the President of the Assembly and in those circumstances, the honourable member will realise, on reflection that he has been hasty in his remarks which were uncalled for. He will no doubt withdraw them.

Mr. K. S. Joseph: Sir, I think you have misunderstood me. I said that the honourable member must hold his tongue.

President: In any case, that is not the kind of language which is used in Legislative Chambers.

Mr. K. S. Joseph: If you think that my remarks were too strong, I am prepared to withdraw them. But I must say this. If the honourable member does not understand what exactly I meant, he ought not to comment on it.

President: Order, order. That is perfectly clear. But the honourable member could have used another equally emphatic expression couched in better language. If he had said, for instance, "It was most unfortunate" or, "It was characteristically unfortunate" (Laughter) or anything of that kind, then, one could not have any objection to the expression of the honourable member. But to have used the expression in question is a mistake which I trust he will regard as unfortunate in his case.

Mr. K. S. Joseph: A word of explanation, Sir. I have to draw the attention of the Chair to this fact, because the honourable member referring to certain suggestion made yesterday had in his paper the Head-line "സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സും തിരുവിതാംകൂർ നാഷണൽ കയിലോൺബാംകും തമ്മിൽ ഉള്ള അടുത്തുമായ ബന്ധം" What I suggested was that the Government did not do anything for a home concern like the Travancore National and Quilon Bank when it went down. It did not have any connection with the State Congress.

President: Order, order. So far as that is concerned, it is a matter for inference. If an honourable member thought that this was a dishonest or a swindling concern and as such it was not the idea of the State to rehabilitate or go out of its way and bring it on to its feet, it is open for that honourable member to say that it is unfortunate that a member of the State Congress should plead for the rehabilitation of what he considered was a swindling concern. That was the way in which I understood it.

Mr. K. S. Joseph: But that does not establish any connection between the State Congress and the Bank.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. N. Satyanesan : സർ, ഞാൻ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിൽ സ്വതന്ത്രനും വിമർശനബുദ്ധ്യാ കാര്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനുമാണ്. ആ നിലയിൽ എന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ ദീർഘാവലോകനബുദ്ധ്യാ വിവേചനാബോധത്തോടുകൂടി പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ യാതൊരു മെമ്പർക്കും തടയുവാൻ അർഹതയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മി. ജോസഫിനെ പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചല്ല എന്റെ അഭിപ്രായം ഇവിടെ ഉന്നിപ്രസ്താവിച്ചതു്. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് സംഘടന എല്ലായ്പോഴും പത്രപംക്തികളിലും നിയമസഭാവേദികളിലും പ്രതിഷ്ഠാപനിപ്പിക്കുന്ന അഭിപ്രായത്തെ സൂക്ഷ്മാവലോകനംചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു പരമാർശനം ഞാൻ ഇവിടെ നടത്തിയെന്നേ ഉള്ളൂ. എന്റെ സ്നേഹിതന്നു് അതിൽ ദ്വേഷ്യപ്പെടാൻ യാതൊരവകാശവുമില്ല. വ്യക്തിപരമായിട്ടാണെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ വലിയ സ്നേഹിതന്മാരാണ്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടഭിപ്രായമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഉള്ള അജഗജാന്തരം ആസ്പദമാക്കി എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നുവെന്നുമാത്രമേ ഉള്ളൂ. സർ, പുതുവൽ പതിവുനയം സംബന്ധിച്ചു ഗവൺമെൻറു് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതായ നടപടികളെ പരമാർശിക്കുക എന്നുള്ളതാണു് എന്റെ ധർമ്മം. എന്റെ ബോദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ക്ലബ്ബ് ആളൊന്നുക്കു് അമിതമായി ഭൂമി കൈവശപ്പെടുത്തിവച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു് അവരുടെ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടായിരിക്കാം. അതേ സമയത്തു് രാജ്യവാസികൾക്കു് പൊതുവേ അവകാശപ്പെടാവുന്ന ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഭൂസ്വത്തു് അന്യായമായി കൈവശപ്പെടുത്തി ഗവൺമെൻറിനു കരവും കൊടുക്കാതെ അവർ ദീർഘകാലമായി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ എനിക്കു നിശ്ചയമായും ആക്ഷേപിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്. സർ, അതേ സമയത്തു തെക്കൻതിരുവിതാംകൂർ നിവാസികളായ ഞങ്ങൾ വളരെ ക്ലേശത്തിൽ കരംകൊടുത്തു്, ഒരേക്കറിനു വെള്ളക്കരം തന്നെ ഏഴു രൂപയോളം കൊടുത്തു് വെള്ളംപോലും കിട്ടാത്ത ഒരു ദുർഘടസന്ധിയെ തരണംചെയ്തു കഴിയുകയാണു്. ഞങ്ങൾ ഒരു റീ സർവ്വേയ്ക്കു വേണ്ടി അത്യാശയോടുകൂടി കാത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ ദുർഘടസന്ധിയിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ ഒരു വിധത്തിലും വിഷമജടിലമായ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ആക്കിവയ്ക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു താല്പര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഗവൺമെൻറിനോടു സഹകരിച്ചു് ഞങ്ങളുടെ അവശതകൾ അടക്കി കഴിയുകയാണു്. ആ തക്കംനോക്കി ഒരു ക്ലബ്ബ് അമിതാദായം ഉണ്ടാക്കി ഗവൺമെൻറിന്റെ ഭൂസ്വത്തു അന്യായമായി കൈയേറ്റം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നടത്തി അനുഭവിക്കുന്നതു് നല്ലതാണോ എന്നാണു് എനിക്കു ചോദിക്കുവാനുള്ളതു്? മറെറാരു സംഗതി, ഇങ്ങനെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്രൂട്ടർ അതേ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ രാജ്യത്തിനു അപകീർത്തിയും വരുത്തുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്.

സർ, ആയിരം കുടുംബങ്ങൾ ഇവിടെ കൃഷിക്കു സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് തെരുതെരെ പരദേശികളായി മലബാറിലോ മറേറാ പോയി ജീവിക്കുന്നു എന്നു പത്രപംക്തികളിലും പ്രസംഗവേദികളിലും നിരന്തരം ഉദ്ഘോഷത്തോടുകൂടി പ്രസ്താവിക്കുന്നതായി കേൾക്കാറുണ്ടു്. ചില ക്രൂട്ടർ നരകത്തിലായാലും ചക്രം ക്രൂടുതൽ കിട്ടുമെങ്കിൽ പോകാൻ താല്പര്യമുള്ളവരാണു്. സർ, ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും ധനസമ്പാദനാർത്ഥം ആളുകൾ അന്യസ്ഥലത്തേക്കു പോകുന്നതു ഇന്നും ഇന്നലെയും ആരംഭിച്ച കാര്യമല്ല. നാഗർകോവിലിലേയും മറും സ്ഥിതി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ക്രൂട്ടരിൽ അനേകം ആളുകൾ സിലോണിലും സിങ്കപ്പൂരിലും പോയി ധാരാളം ധനം സമ്പാദിച്ചു ഉയർന്നരീതിയിൽ ജീവിക്കുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെ തന്നെ കടലോരങ്ങളിലുള്ള ആളുകളെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരും ദീർഘകാലമായി ധനസമ്പാദനാർത്ഥം താല്കാലികമായി ഇങ്ങനെ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ യാഥാർത്ഥ്യം മറച്ചു് അതിനു പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ഒരു ഛായകൊടുത്തിട്ടു് ഈ സന്ദർഭത്തെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി സ്ഥലം കൈവശപ്പെടുത്തിവച്ചുകൊണ്ടു് ക്രൂടുതൽ സ്ഥലം പതിച്ചുകിട്ടുവാനുള്ള ഭീഷണി എന്നഭാവേന, ആളുകൾ സ്ഥലസൗകര്യം കിട്ടാതെ രാജ്യം വിട്ടോടുന്നു എന്നു് രാജ്യത്തിനകത്തും പുറത്തും ദുഷ്കീർത്തി പരത്തുന്നതു് നന്നാണോ? ദേശാഭിമാനത്തിനു നന്നാണോ? എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. സർ, ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സ്റ്റേറുകാൺ ഗ്രസ്സു് കോഴ വാങ്ങിയോ അല്ലാതെയോ അനുബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ ദൃഢമായ ബോദ്ധ്യം.

Mr. K. S. Joseph : How does the honourable member know that ?

Mr. A. N. Satyanesan : സർ, പത്രപ്രവർത്തകന്മാർ കോഴ വാങ്ങുന്നു എന്നു അവരുടെ പേരിൽ അന്യായമായി അപഖ്യാതി പരത്തുന്ന ഈ മനുഷ്യർ അമിതമായിട്ടുള്ള ഭൂമി കരസ്ഥമാക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ പുറകേ നടന്നു അവരെ ഇളക്കിവിട്ടും അവരിൽനിന്നും കോഴ വാങ്ങിയും മറും ജീവിച്ചു് അവർക്കു വേണ്ടി വാദിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ അവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥമായ കാര്യം തിരിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഞങ്ങൾക്കില്ലേ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. S. Joseph : If he said that it was not proper I could understand it. But he tried to establish.....

President ; Order, order. Honourable members have different ways of expressing themselves.

Mr. K. S. Joseph ; But let them not be insinuating.

President : But if that were universally and uniformly applied it would be a very satisfactory state of affairs. I have heard of insinuations from all sides of the House and it would be very difficult to check insinuations on one side of the House and not on the other. After all, we are here to express our ideas forcibly and uneqivocally. Some members choose one method and others a different one. We are not here to quarrel with the strength of the epithets used provided certain conformities and conventions are observed.

Mr. K. S. Joseph : Sir, I wish to know whether the member makes the statement on his own responsibility ?

Mr. A. N. Satyanesan : സർ, ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി തന്നെയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്.

President ; Order, order. He has asked a question and the honourable member can answer him if he chooses.

Mr. A. N. Satyanesan : സർ, ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടിയാണ്. പൂർണ്ണ അറിവോടുകൂടി മാത്രമേ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നുള്ളൂ. ആ വസ്തുത എല്ലാ മെമ്പർക്കും ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. സർ, ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രവൃത്തി പതിവു നയത്തെ ഞാൻ വളരെ വിലമതിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജീവനെ തൃജിച്ചുപോലുംയുദ്ധസേവനത്തിനായി പോയിട്ടുള്ള അനേകായിരം വീരസന്താനങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തിലുണ്ട്. അവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും സസുഖം മടങ്ങിവരുമെന്നാണ് നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷ. ആ അവസരത്തിൽ അവർക്ക് ഭൂമി നൽകിയും മറ്റും വേണ്ട സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ട ധാർമ്മികമായ മുമതല ഗവണ്മെൻറിനും പൊതുജനങ്ങൾക്കും ഉള്ളതാണ്. അതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടിയേയും സൂക്ഷ്മാവലോകനബുദ്ധിയേയും ഞാൻ കൂടുതൽ വിലമതിക്കുന്നു.

M. K. S. Joseph ; Sir, one word of explanation.

President : Yes, please.

Mr. K. S. Joseph : You must have understood that he did understand what I have been driving at. He misunderstood

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

my speech in a way for which neither I nor my party is responsible. That was the thing that prompted me to make that statement, and I am sorry for having used those strong words.

Mr. G. Madhavan (*Karunagapalli, Kartikapalli and Ambalapuzha* cum *Shertallai*): Sir, while supporting the demand, I want to bring to the notice of the Government only one fact. My friends here were telling about the difficulties sustained by the agriculturists in the course of purchase of paddy by the Government. I wish to deal with another aspect of the same question. In the case of certain courts attaching the paddy the same difficulty arises. I have had an instance of the same kind where the court passed an order that the paddy of a certain field should be produced within a certain time failing which a receiver would be appointed. In that case there was an interference by the Taluk authorities who purchased the entire paddy of the field and took it to the Government granary. The poor party here had to suffer a lot because there was a conditional order. In any case, when an attachment was made the Amin found it very difficult to take the paddy to the Court. He could not take the paddy to the Court because of these conflicting authorities. I hope that the Government would make the necessary provision to make things more smooth running.

Mr. K. G. Narayana Panicker : Sir, in supporting the motion I wish to add a word about coercive steps under Revenue Recovery Act, at times taken by the authorities. In 1118, 3825 cases have been taken and 952 acres of wet lands have been sold. Now with regard to the Marumakkathayam families there would be real difficulties. The patta holder may be one person and the property may be in the enjoyment of another. In such cases, without proper notice, the properties are likely to be sold. My submission is that notice has to be given to the persons in enjoyment also ; the average price brought by the sale is only 48 rupees per acre. When wet lands fetch more than 300 rupees, accordingly to recognised statistics it is really hard to sell them at rupees 48. My suggestion is that when matters come up for appeal especially with regard to wet lands a more lenient attitude may be taken and that when money is tendered the sale may be set aside.

Another point is with regard to the lands given to the backwards classes. There were 68 cases of alienation in favour, most probably, of moneyed people. I wish to speak a word about the land assignment policy of the Government. Of these 68 cases the majority are pending investigation. This ought not to be the case. When backward communitties are alienated strict instructions should be given ... ...

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: We have issued strict instructions in regard to this.

Mr. K. G. Narayana Panicker: My honourable friend Mr. Satyanesan may misunderstand me when I say that unless lands are assigned capital will flow out of the land. I suppose I am correct in saying that if lands are not assigned capital will go out of Travancore for purchasing lands in other countries or that capital will go for being invested in other things. Whatever that be, it is not a happy policy. If the idea of the honourable member was that capital will go out of the land for purchasing land in other places, the construction put by my fried is correct. The average area per individual according to the report is 42 cents. I would also strongly support the view that in the present circumstances more land should not be assigned especially to the people who hold large tracts of land. The other party was suggesting that the difficult condition of the people who are poor could be relieved by assigning them lands.

All that I would say in this connection is that wherever possible, large tracts of lands may be assigned to poor people. Now, I may be permitted to refer about the poor people living in the Kottayam municipal area. There is a small portion of land set apart for the use of backward classes. It is called Chitra Nagar or so. Those backward classes were living there on Kuthagapattom rules. An attempt was made by the municipal authorities to evict them from that area so that that area may be registered in the names of other people. Probably the idea might be that when these lands are reauctioned, more money will be coming in and the poor land holders may not be able to fight against people who can command more money. So my point is that if the poor people are evicted and the land auctioned, the richer classes will become the owners of such lands. Therefore I urge on the attention of Government that wherever the backward classes live in areas under Kuthagapattom rules, if possible, those lands should be auctioned in favour of poor people. With these words, I support the motion.

Mr. Revi Varma Valia Raja (*Edavaka*) സർ, എനിക്ക് ഈ നെല്ലുല്പാദന പദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു കാര്യം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് താൽപര്യമുണ്ട്. അതായതു്, നാലും, അഞ്ചും പറനിലം കൃഷിയുള്ള ആളുകളെ സംബന്ധിച്ച്, അവരുടെ കൃഷിച്ചിലവും മറ്റും കഴിച്ച് ബാക്കി കിട്ടുന്നതു് വെറും നിസ്സാരമായ ഒരു അളവുമാത്രമേയുള്ളൂ. അതിൽനിന്നും സെറിൽമെൻറ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പാട്ടക്കുകാരവും മറ്റും നെല്ല് വസൂൽചെയ്യുന്നതു് വലിയ കഷ്ടമാണു. അവരോടു് കുറെക്കൂടി അനുകൂലമായി പെരുമാറണമെന്നാണു് എന്റെ അപേക്ഷ. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമം എത്ര തന്നെയായാലും ഒന്നു ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. കൂടാതെ, ഈ എടുക്കുന്ന നെല്ലു് അവിടവിടെയായി, ഗവർമെൻറിന്റെ അധീനതയിലുള്ള അറകളിൽ ഇട്ടുപൂട്ടുന്നതോടുകൂടി പാവപ്പെട്ടകുടിയാന്മാരുടെ ജോലി തീർന്നുവെന്നു് അവർ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ നെല്ലു് ഒന്നുരണ്ടു കൊല്ലംകഴിഞ്ഞു പുറത്തെടുക്കുമ്പോൾ, മിക്കവാറും അതു് ഉപയോഗശൂന്യമായ ഒരവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കാൻ എളുപ്പമുണ്ടു്. അതായതു് പതിരുകളഞ്ഞു നെല്ലു് നല്ലതുപോലെ ഉണക്കിയിട്ടുവേണം ഇങ്ങനെയുള്ള അറകളിൽ ഇട്ടുപൂട്ടുന്നതിനു്. എന്നാൽ ഇതു് അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടു്, നെല്ലു വെളിയിലേക്കു് എടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, ഒരുമാതിരി പൂപ്പു പിടിച്ചു് നാശപ്പെട്ടുപോകുന്നു. തൻമൂലം, അതു് അളവിൽ കുറയുന്നതുകൂടാതെ, റേഷനായി വാങ്ങിച്ചു് ഉപയോഗിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടിനു ഇടയാകുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെയുള്ള ദുഷ്യങ്ങൾ മേലാലും ഉണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതാണെന്നു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഡിമാൻഡിനെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. K. C. Chandy: Sir, I also support the Demand. My honourable friend Mr. Joseph referred to the policy of Government in the matter of cardamom lands. I am not supporting the claims of those people who say that all lands kept by them must be registered in their favour. But I would make only this suggestion, namely, that those cultivators who entered upon land on bonafide belief that the land would be registered in their favour and who are in possession of lands only to the limited extent in respect of which they made the application and also made the deposits as required by the Cardamom rules, should not be evicted. Government must be pleased to consider their case more leniently.

Mr. Narayana Kurup referred to the hardships of the cultivators in relation to the compulsory acquisition of paddy. My case is that the difficulty arises out of Press Note dated 1st September 1943. The point is that the officers of the Revenue Department do not care to study the Press Note and the implications contained in it. It was pointedly stated therein that the settlement pattom was only a basis for the purchase of paddy. The purchase was intended to be made after leaving with the cultivator a quantity sufficient to meet the cultivation expenses and bonafide domestic requirements. It is in the matter of not leaving with the cultivator a quantity of paddy which is enough to meet his bona fide domestic expenses

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. C. Chandy.]

that the department is acting harshly. I will illustrate. I know instances of many paddy field owners who do not own more than 2 or 3 acres. In their case the hardship arises in this way. In Minachil taluk it is more generally the case that there is no paddy field owner who holds 2 or 3 acres and the yield from those lands ranges between 25 to 55 paras of paddy per year. The settlement pattom in respect of these lands is high because most of them are jenmom lands. The settlement pattom in respect of jenmom lands is much greater than that of lands of the Pandarapattom tenure. Land owners who own three acres get on an average 150 paras of paddy an year. For cultivation, a land holder has to retain about 63 paras and the balance remaining will be some where near 90 paras. As I said, the settlement pattom will absorb a good portion of this balance for sale to Government and the rest alone goes to the cultivator. It is there that the hardship arises. The cultivator is not given the chance of enjoying the fruit of his labour. Further, he has to go to the ration market, as Mr. Kurup pointed out. That is a real hardship and therefore I have to bring to the pointed attention of Government that they should modify the rules in such a way that in the case of land owners having 3 acres or below, the system of compulsroy purchase of paddy should not be resorted to.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: Sir, I shall confine my remarks to the observations made by the honourable members of this House regarding the purchase of paddy. In the first place, there seems to be a misconception in regard to the harvesting of paddy. There is no general ban indicated to the effect that the proverthicar should be present before the harvest can commence. On the other hand, it is impossible to except one proverthicar to go with his assistants and make themselves available throughout the pakuthy when harvest operations have to be carried on within a limited time. I may inform the honourable House that Government do not insist upon any such condition.

As regards transport facilities from pakuthy to pakuthy, I have to point out one feature. Instances has come to the notice of Government where attempts have been made by certain land holders owning lands adjoining two pakthise to evade the purchase scheme altogether. It will be conceded on all hands that it is imopssible for a proverthicar to be alwasy present at the fields of the land holder at the time of the harvest and during its removal to the next pakuthy. That is to say, a proverthicar of one jurisdiction is unable to pursue the removal of the harvest to the next jurisdiction. Questionable activities on the part of land holders owning adjoining fields in two contiguous pakuthies are very often noticed and such persons succeed in evading the purchase scheme.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Thereore, in such cases, more or less, the local officer concerned has given instructions to the proverthicars to see that such lands are harvested first under the supervision of proverthicars of two adjacent pakuthies so as to avoid this inconvenience.

Then, about the settlement pattom business, I must remove certain misconceptions. Firstly, I would deal with the small land holders in whose case, it might appear at first sight that, there is considerable force in the argument advanced on the other side, namely, why the Government should insist upon purchasing the few paras of paddy produced from such land holders, who have only about 4 or 5 paras extent of land. I believe, the honourable member Mr. Chandy himself might be aware of the fact that, first of all, in the earlier stages of the purchase scheme, Government adopted the procedure of wholesale exemption of lands of and below one acre in extent. The result was that the Government were not able to make any appreciable purchase from a bulk of the lands in the country. Nevertheless, assuming for a moment that we exempt such lands from the compulsory purchase system, there remains for consideration the case of the tenant or the land holder who gets about 20, 40 or 50 paras of paddy in a crop who must necessarily depend upon the rationing authorities for a considerable period because the quota he has will not suffice for his domestic consumption for more than a few weeks. There again, the State rationing authorities will necessarily have to find ration for him. It was therefore considered that a uniform system of purchase which has since been followed in the Malabar District and elswhere might be introduced here whereby some definiteness could be aimed at. For adopting such a wholesome procedure, the criterion was that we might adopt the revenue settlement records. The settlement pattom based on a certain system of assessment was considered to be a fair and reasonable basis for the puchase scheme.

Mr. K. C. Chandy: Does it not mean that the owner of a large area of paddy fields will be left with a sufficient quantity of paddy to meet this expenses while the owner of a small area will be left with no paddy.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: That is exactly why this Press Note of 1st September 1943 was published. In fact it was because some representatives from Nanjinad raised this question. The settlement pattom has been fixed as the minimum. But they construed it as the maximum. And they claimed, as of right, that they should be allowed to retain all that remained after the quota according to the settlement pattom had been taken over. It was then pointed out that that would be making an invidious distinction among the land holders. They have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai.]

no right to retain anything in excess of the settlement pattom or even any quantity that may be found to be beyond or in excess of the needs of cultivation and bonafide domestic consumption. It was with a view to make that point clear that this Press Note was published. In fact it owes its origin to the contention put forward on behalf of the rich and bigger land holders claiming to retain a portion or a margin beyond what was justified on account of the cultivation expenses and bonafide needs for consumption. And along with that another aspect was also emphasised, namely that where the yield does not leave any margin after meeting the expenses for cultivation the provisions for taking over on the basis of the settlement pattom will not be enforced.

Mr. K. C. Chandy : But the amount required for bonafide domestic consumption is not included in the sentence which was referred to by the honourable member.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai : Yes, that is right. I will take the case suggested by the honourable member for Vaikom as an instance.

President : The honourable member will finish soon.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai : Yes, Sir. From a four or five para paddy field yielding about 20 paras according to the settlement pattom about 1/3, i. e. nearly 6 paras will be taken over. That will leave 14 paras and that will be hardly sufficient, on the basis which we have fixed, for more than three weeks. In such cases there is no meaning in our not relaxing the settlement pattom and therefore we proceed on the general, uniform basis and at the same time, provide for him otherwise.

In regard to the land holders I may just indicate only one circumstance, namely that the notification clearly laid down the rate as two nazhis of rice or one edangali of paddy for a day for each adult. The ordinary ration is only eight ounces per day.

Mr. G. Narayanan Tampi : Sir, the honourable members who spoke on this motion relating to the Land Revenue Demand have laid particular stress on the two important questions that engage the attention both of the Government and the public alike at the present juncture, namely, the Food policy and the Land policy. But the trend of the discussion would unmistakably indicate a remarkable consensus of opinion in support of the fundamentals of the policy enunciated by Government in either direction because the comments and criticisms have been mostly with regard to the details of the operation of the respective schemes for implementing the policy.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In the discussions on the scheme of food procurement and distribution, Sir, the target of attack was the hard-worked Tahsildars and their subordinates who, even in ordinary times, are saddled with very heavy responsibilities not shouldered by the members of any other department of the service in Travancore. The earnestness of their endeavour to cope with the new situation has been more than once most generously acknowledged and complimented by you, Sir, on the floor of this House and elsewhere. I need hardly submit how great an encouragement it is to every one of the officers of the Land Revenue Department, and particularly the Tahsildars.

The honourable member, Mr. V. N. Padmanabha Pillai, has made a detailed and learned exposition of the 'Grow More Food' Policy that he would suggest for immediate adoption. But you have already explained, Sir, the present and future position of our food situation in relation to the availablity of Burma rice. Whatever may have been the extent of our food production, Burma was our granary for many years in the past. It is an admitted fact that, till the fall of Burma not long ago, the rapidly growing population of Travancore has been, to a very large extent, depending on the rice imported from that area. The honourable member Mr. Joseph has stated that, during the "Blizzard period"—whatever that may mean—paddy was selling at about three paras per rupee. If he is referring to the period of depression that followed the last World War, I can say from personal experience that local paddy sold at even five paras per rupee on certain occasions. I may submit that, in the year 1112, I had the opportunity to intimately associate myself with the Kuttanad ryots when I functioned as the special Officer for the distribution of crop loans in order to enable them to cultivate the fields during difficult times. I then was able to realise the extent of the labour and expenditure, the risk and difficulties involved in cultivating those fields, especially the vast areas of Kayal reclamations. The honourable member, Mr. Narayana Kurup, who has an intimate knowledge of the conditions of those ryots, was of no little assistance to me in my work on that occasion. He was not exaggerating when he detailed their hardships just a while ago. For my part, Sir, I can appreciate their aspirations and apprehensions, their trials and tribulations, as one among them myself because, Sir, following your noble example and precept, I am always keeping before me the warning:—"Officer, Citizen thou art, and unto the Fold of Citizens though returnest." So, then, Sir, I can well imagine the condition of the ryots of all parts of Travancore when Burma rice comes in again, as come it will ere long when the victorious arms of the Allies have thrown out the Fascist aggressor and liberated that country. What will the poor ryots do with their paddy in the face of the competitive rates at which excellent varieties of finished rice would become available,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayanan Tampi.]

even on credit to a large extent, from the numerous wholesale and retail merchants, as in the pre-war days?

Mr. M. K. Velu Pillai: What about the Kayal Reclamation Scheme?

Mr. G. Narayanan Tampi: I shall be coming to that presently. No doubt, we have to produce our food as far as possible in order to meet the present crisis. But Travancore is not purely an agricultural country any longer, especially after we have had the inestimable advantage of your very distinguished lead. Under your able guidance, Sir, the country is fast developing on modern lines. Every one is proud of that. We are looking forward to the day when we shall be in the forefront of Indian India, and even British India, as an industrial country. It shall not be in the very distant future, having regard to our rate of progress in that direction under your determined drive. When once we have achieved that, we shall have established our economic self sufficiency. The standard of life will then be correspondingly raised; and we shall be having plenty of money to buy all that we want, including the food grains which may be obtained at cheap rates from elsewhere when once this devastating war has been liquidated. The future programme of our agricultural development has to be envisaged with this background in view.

The main aspect of agricultural operations will have to be the large scale production of cash crops, wherever possible, under improved methods. Really good paddy-producing lands should of course be under paddy. By intensive cultivation on scientific lines and the expansion of our irrigation schemes, the total annual output of paddy can be considerably enhanced, although the area may be limited. What with the Lift Irrigation scheme aleady under way and the generous provision in the budget for the investigation of further such schemes, as also the organisation of the Travancore Chemicals and Fertilisers which will shortly be a *fait accompli* the Government have already chalked out a definite programme for increased food production during the Post War period. The Kayal reclamation scheme adverted to by the honourable member Mr. Velu Pillai is an important item of that programme.

We are already the pioneers in India for back-water reclamation. The ryots of Kuttanad who have reclaimed large areas of the Vembanad Lake may verily be regarded as the Hollanders of India. The honourable member Mr. Padmanabha Pillai referred to Hit'er's efforts to harness the North Sea to ensure an unfailing supply of food to militant Germany. The Fuhrer, probably, had his inspiration from our Kuttanad ryots.

President: He did not mean those acquirements.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. Narayanan Tampi: Sir, I was only saying that our ryots here had already achieved in their own small way, in a limited sphere, what Hitler attempted in European waters. The existing reclamations have been effected piecemeal by private enterprise in a sort of haphazard manner many years ago. The further reclamations contemplated as a Post-War Scheme will be on a planned out basis and on thoroughly scientific lines, with the aid of the experts you propose to get down from Europe or America. I hope the House will now feel assured that Government are sparing no pains to ensure the maximum possible food production in the State, consistently with our economic future.

As regards the land policy, Sir, there is a consensus of opinion in support of the fundamental principles underlying that policy as I have already stated. It is particularly gratifying that even the State Congress Party has nothing to say against the policy as such. I say "even the State Congress Party" because that party both here and elsewhere, although numerically small, has been consistently and continuously attempting to make out that every action of Government is wrong. Their attitude brings me in mind of the story of an Irishman who was migrating to America. He was shipwrecked off the cost of some South American island, a small country like Luxemburg for instance. After considerable struggle he was washed ashore, more dead than alive. While in that condition, he was sighted by the contending parties to a parliamentary election then in progress there. Mistaking him to be a voter they shook him up and asked him for his vote. He had no notion whatever as to what they wanted of him. Nor had he any idea about "Party", "Parliament" or other kindred terms and expressions which they used in canvassing his vote. Eventually, he was given a final shake up by the exasperated vote catchers who asked him what his politics were. Thereupon, he had a feeble brain wave, and started having a sort of hazy notion about 'politics' having something to do with what is known as "Government." Our hero then asked them whether they had a "Government" in that country. Naturally enough, he was told "yes"; and sharp came the answer "Then I am against it; that is my politics". This, Sir, has unfotunately been the attitude of the State Congress Party towards the Government. So, when even that party sees its way to support the Land Policy adopted by the Government in the larger interests of the State, it really is a matter for gratification. Large areas of Cardamom lands have been encroached upon by various people. They have to be evicted as a direct result of this policy.

Mr. G. Kevi Varma: May I know whether Government will take steps to get arrears back from the land holders?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. Narayanan Tampi: Yes, Sir. Cases under the Land Conservancy Act have been initiated against these encroachers. In evicting them, fines and prohibitory assessment will be duly realised. The question of bonafide occupation is one for adjudication on the merits in each case. Really deserving cases will receive sympathetic consideration at the hands of Government. They will not however give any quarter to the deliberate squatter.

President: The time for the Demand having expired it is my duty to put to the vote of the House Demand X—Land Revenue and Taxes on Income for a grant of Rs. 13,89,617.

The motion was carried and the grant was made.

DEMAND XI—STAMPS.

Mr. S. Narayana Aiyar: Sir, I beg to move for a grant of Rs.1,56,887 under Demand XI—Stamps-

Mr. G. Madhavan: Sir, I wish to speak a word in connection with this. We find difficulty in certain places in getting stamps and stamp papers in proper time. On two or three occasions we had to file petitions without stamps. The difficulty is that the presiding officers and the clerks concerned will be put to much difficulties. They will have to order the production of Court fee stamps and post cases for the same. Without payment of court fee we will not be entitled to get a stay or injunction order. I hope the Government will see that nothing of that kind takes place in the future.

Mr. S. Narayana Aiyar: Sir, there was some difficulty in regard to stamp-papers and stamps. But by regular overtime work we have now enough stock to supply all the depots. So there will be no difficulty in future,

The question that a sum of Rs. 1,56,887 be granted under Demand XI— Stamps was then put and carried.

The grant was made.

DEMAND XII FORESTS.

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar (*Conservator of Forests*): Sir, I move for a grant of Rs. 19,83,576 under Demand XII— Forests.

Mr. G. Revi Varma: Sir, in supporting the Demand, I wish to impress upon this House and the Government the necessity for a definite working plan in order to exploit the resources of the Forsts in the inaccessible areas. It is a matter of common sight when we go to the reserve forests, especially in certain inaccessible portions, large quantities of timber are allowed to be wasted. There should be a definite working plan for the exploitation of those inaccessible areas. I do not know whether I am competent to suggest any definite plan for the exploitation of this kind of timber. In

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly